

When Good Torah Happens to Bad People

Dena Weiss – weiss@hadar.org

Summer Kickoff 2019

Section 1

1. Talmud Bavli Eruvin 54a	1. תלמוד בבלי ערובין נד.
Rav Yehudah son of R. Hiyya said: Come and see that the way of God is not like the way of humanity. A human being will give an elixir to his friend—it will be good for him and harmful to someone else. But the Holy Blessed One is not so. He gave the Torah to Israel as an elixir of life for [a person's] entire body—as it says, a healing for his whole flesh (Mishlei 4:22).	אמר רב יהודה בר' חייא בא וראה שלא כמדת הקב"ה מדת בשר ודם מדת בשר ודם אדם נותן סם לחבירו לזה יפה ולזה קשה. אבל הקב"ה אינו כן- נתן תורה לישראל סם חיים לכל גופו שנאמר (כ"י חיים הם למצאיהם) ולכל בשרו מרפא.

2. Talmud Bavli Yoma 72b	2. תלמוד בבלי יומא עב:
Rabbi Yehoshua ben Levi said: What does the verse mean by writing (Devarim 4:44)- this is the Torah that Moshe placed (sam)? If he merits—it becomes an elixir of life to him, if he does not merit, it will be an elixir of death to him. And this is what Rava said: One who is <i>uman</i> to it, it is an elixir of life, and for one who is not <i>uman</i> to it, it is an elixir of death...	אמר רבי יהושע בן לוי: מאי דכתיב וזאת התורה אשר שם משה, זכה - נעשית לו סם חיים, לא זכה - נעשית לו סם מיתה. והיינו דאמר רבא: דאומן לה - סמא דחייא, דלא אומן לה - סמא דמותא...

3. Talmud Bavli Sanhedrin 17a	3. תלמוד בבלי סנהדרין יז.
Rav Yehudah said in the name of Rav: We only place on the Sanhedrin someone who knows how to purify a <i>sheretz</i> from the Torah. Rav said: I will make an inference, and I will purify it! Just as a snake kills and thereby increases impurity, but	אמר רב יהודה אמר רב: אין מושיבין בסנהדרין אלא מי שידוע לטהר את השרץ מן התורה. אמר רב: אני אדון ואטהרנו; ומה נחש שממית ומרבה טומאה טהור, שרץ

nevertheless is itself pure—isn't it logical that it should be pure?! (But this is not the case—it is just like a regular sharp thorn).	שאינו ממית ומרבה טומאה אינו דין שיהא טהור?! (ולא היא, מידי דהוה אקוץ בעלמא.)
---	--

4. Talmud Bavli Sukkah 32a	4. תלמוד בבלי סוכה לב.
And say one could use the spike. Abaye said: It is written [in and about the Torah]— Its ways are ways of pleasantness and all of its paths are peace (Mishlei 3:17).	ואימא כופרא- אמר אביי (משלי ג) דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום כתיב.

Section 2

1. Talmud Bavli Moed Katan 17a	1. תלמוד בבלי מועד קטן יז.
There was a young Torah scholar who developed a bad reputation. Rav Yehudah said, "What should we do? Should we excommunicate him? The Rabbis need him. Should we refrain from excommunicating him? That will <u>profane the name of heaven</u> !" He said to Rabbah bar bar <u>Hannah</u> , "Have you learned anything about this? He said to him, "So said R. Yo ^h anan: What [does the Torah] mean by writing: For the priest's lips keep knowledge, and they seek Torah from his mouth; for he is an angel of the Lord of hosts (Malakhi 2:7)? If the rabbi is similar to an angel of the Lord of hosts, they should seek Torah from his mouth; but if not, they should not seek Torah from his mouth!"	הוא צורבא מרבנן דהוו סנו שומעניה. אמר רב יהודה: היכי ליעביד? לשמתייה - צריכי ליה רבנן, לא לשמתייה - <u>קא מיתחיל שמא דשמיא</u> . אמר ליה לרבה בר בר חנה: מידי שמיע לך בהא? אמר ליה: הכי אמר רבי יוחנן, מאי דכתיב כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך ה' צבאות הוא? אם דומה הרב למלאך ה' - יבקשו תורה מפיו. ואם לאו - אל יבקשו תורה מפיו.
Rav Yehudah excommunicated him. Eventually, Rav Yehudah got gravely ill, and the Rabbis came to inquire about [his releasing the ban], and that man also was with them. When Rav Yehudah saw him, [Rav Yehudah] laughed. He said [to Rav Yehudah], "It isn't enough that you excommunicated that man, but you are also laughing at me?!" He said, "I'm not laughing at you. But when I get to that world my mind will be glad that I didn't even flatter a man like you!"...	שמתייה רב יהודה לסוף איחלש רב יהודה אתו רבנן לשויילי ביה ואתא איהו נמי בהדיהו כד חזיה רב יהודה חיין. אמר ליה לא מסתיין דשמתייה להווא גברא אלא אחוכי נמי חיין בי. א"ל לאו בדידך מחייכנא אלא דכי אזלינא להווא עלמא בדיחא דעתאי דאפילו לגברא כוותר לא חניפי ליה...
[R. Yehudah HaNasi] didn't release him, and he was going around crying. A bee came and stung him on his penis, and he died. They brought him into the cave of the pious, and they would not accept him, into the cave of the judges, and they	לא שרא ליה נפק כי קא בכי ואזיל. אתא זיבורא וטרקיה אמתייה ושכיב עיילוהו למערתא דחסידי ולא קיבלוהו עיילוהו למערתא דדייני וקיבלוהו.

accepted him. What is the reason? Because he practices according to R. Ilai. As it is taught in a <i>baraita</i> : R. Ilai says—If you see someone whose evil inclination is overcoming him, he should go somewhere where people don't know him, and he should wear black clothing, and wrap himself in black, and do what he wants rather than publicly <u>profane the name of Heaven</u> .	מ"ט דעבד כר' אילעאי דתניא ר' אילעאי אומר- אם רואה אדם שיצרו מתגבר עליו ילך למקום שאין מכירין אותו וילבש שחורים ויתעטף שחורים ויעשה מה שלבו חפץ ואל יחלל שם שמים בפרהסיא.
---	--

2. Talmud Bavli Haggigah 15b	2. תלמוד בבלי חגיגה טו:
...As for Rabbi Meir, how could he learn Torah from Aher's mouth? Didn't Rabbah bar bar Hannah say that R. Yohanan said: What [does the Torah] mean by writing: For the priest's lips keep knowledge, and they seek Torah from his mouth; for he is an angel of the Lord of hosts (Malakhi 2:7)? If the rabbi is similar to an angel of the Lord of hosts, they should seek Torah from his mouth; but if not, they should not seek Torah from his mouth! Reish Lakish said: Rabbi Meir found a verse and interpreted it so: Incline your ear, and hear the words of the wise, and apply your heart to My knowledge (Mishlei 22:17). It does not say "to their knowledge," but rather "to My knowledge." Rav Hanina said [that Rabbi Meir supported his position] from here: Listen, daughter and see, and incline your ear; and forget your own people and your father's house (Tehillim 45:11). The verses conflict with one another! There is no conflict. This [verse] corresponds to a <i>gadol</i> and this [verse] corresponds to a <i>katan</i>. When Rav Dimi came [from Eretz Yisrael to Babylonia], he said: In the West they say: Rabbi Meir ate an under-ripe date and cast out the peel. Rava taught: What [does the Torah] mean by writing: I went down into the nut garden, to look at the fresh plants by the river" (Shir HaShirim 6:11)? Why are Torah scholars compared to a nut? To tell you: Just as this nut, despite being soiled with mud and dung, its content is not considered disgusting; so too a Torah scholar, although he has gone bad, his Torah is not considered disgusting,	...ורבי מאיר היכי גמר תורה מפומיה דאחר? והאמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן: מאי דכתיב כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך ה' צבאות הוא, אם דומה הרב למלאך ה' צבאות - יבקשו תורה מפיהו. ואם לאו - אל יבקשו תורה מפיהו! אמר ריש לקיש: רבי מאיר קרא אשכח ודרש הט אזנך ושמע דברי חכמים ולבך תשית לדעתי. לדעתם לא נאמר, אלא לדעתי. רב חנינא אמר מהכא: שמעי בת וראי והטי אזנך ושכחי עמך ובית אביך וגו'. קשו קראי אהדידי! - לא קשיא, הא - בגדול, הא - בקטן. כי אתא רב דימי אמר, אמרי במערבא: רבי מאיר אכל תחלא ושדא שיחלא לברא. דרש רבא: מאי דכתיב אל גנת אגוז ירדתי לראות באבי הנחל וגו'. למה נמשלו תלמידי חכמים לאגוז? לומר לך: מה אגוז זה, אף על פי שמלוכלך בטיט ובצואה - אין מה שבתוכו נמאס, אף תלמיד חכם, אף על פי שסרס - אין תורתו נמאסת.
Rabbah bar Sheila encountered Eliyahu. He said to Eliyahu, "What is the Holy Blessed One doing? Eliyahu said to him: He is	אשכחיה רבה בר שילא לאליהו, אמר ליה: מאי קא עביד הקדוש ברוך הוא?

stating teachings from the mouths of all of the Rabbi, but does not state them in the name of Rabbi Meir. He said to him, "Why?" [Eliyahu said], "Because he learned teachings from the mouth of Aher." He said to him: Why?! Rabbi Meir found a pomegranate and ate its innards and discarded the peel! [Eliyahu] said to him, "Now [God] is saying, 'My son, Meir, says: When a person suffers, how does the Divine Presence express itself? Woe is Me from My head, woe is Me from My arm. If the Holy One, Blessed be He, suffers to such an extent over the blood of the wicked, how much more so does He suffer over the blood of the righteous that is spilled.	אמר ליה: קאמר שמעתא מפומייהו דכולהו רבנן, ומפומיה דרבי מאיר לא קאמר. אמר ליה: אמאי? - משום דקא גמר שמעתא מפומיה דאחר. אמר ליה: אמאי? רבי מאיר רמון מצא, תוכו אכל, קליפתו זרק! אמר ליה: השתא קאמר: מאיר בני אומר: בזמן שאדם מצטער שכינה מה לשון אומרת - קלני מראשי, קלני מזרועי. אם כך הקדוש ברוך הוא מצטער על דמן של רשעים - קל וחומר על דמן של צדיקים שנשפך.
3. Yerushalmi Haggigah 2a ...[Elisha] said to him, "Meir—this is sufficient. The Shabbat boundary extends until here." He said to him, "How do you know?!" He said to him, "From the hooves of your horse which I was counting as they got to 2,000 <i>amot</i>." He said to him, "You have all of this wisdom and you still do not repent?!" He said to him, "I can't..."	3. ירושלמי חגיגה ב:א ...א"ל- דיין מאיר עד כאן תחום שבת! א"ל- מן הן את ידע? א"ל- מן טלפי דסוסי דהוינא מני והולך אלפיים אמה. א"ל- וכל הדא חכמתא אית ביך ולית את חזר בך? א"ל- לית אנא יכיל...
4. Rambam, Talmud Torah 4:1 ...One may not learn from a teacher who does not walk in a good path—even if he is a great scholar and all need him—<u>until he goes back to being good</u>, as it says: For the priest's lips should keep knowledge, and they should seek Torah at his mouth; for he is an angel of the Lord of hosts. The Sages said: If the teacher is similar to an angel of the Lord of hosts, then seek Torah from his mouth, but if he is not, then do not seek Torah from his mouth.	4. רמב"ם הלכות תלמוד תורה ד:א ...וכן הרב שאינו הולך בדרך טובה אף על פי שחכם גדול הוא וכל העם צריכין לו אין מתלמדין ממנו עד ששוב למוטב, שנאמר כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך ה' צבאות הוא, אמרו חכמים אם הרב דומה למלאך ה' צבאות תורה יבקשו מפיהו אם לאו אל יבקשו תורה מפיהו.
5. Rambam, Foundations of the Torah 6:8 It is forbidden to burn or intentionally destroy any holy writings including their interpretations and their explanations. And one who intentionally destroys them receives lashes for their rebellion. In which case? Holy writings which were written by a Jew in holiness. But a Jewish heretic who wrote a	5. רמב"ם הלכות יסודי התורה ו:ח כתבי הקודש כולן, ופירושיהן וביאוריהן—אסור לשרוף אותן או לאבדן ביד; והמאבד ביד, לוקה מכת מרדות. במה דברים אמורים, בכתבי הקודש שכתבו אותן ישראל בקדושה. אבל מין

Sefer Torah, [that scroll] is burnt along with the names of God written in it, because he doesn't believe in the holiness of the Name and only wrote it under the supposition that it was indistinguishable from the other words. Since that is his opinion [the name] isn't sanctified and it's a *mitzvah* to burn [the scroll] so as not to leave a name for the heretics and their actions. But if a non-Jew writes the Name, we bury it...

ישראל שכתב ספר תורה, שורפין אותו עם האזכרות שבו, מפני שאינו מאמין בקדושת השם, ולא כתבו אלא והוא מעלה בדעתו שזה כשאר הדברים; והואיל ודעתו כן, לא נתקדש השם, ומצוה לשורפו, כדי שלא להניח שם למינים ולא למעשיהם. אבל גוי שכתב את השם, גונזין אותו...

Section 3

1. Tosefta Sanhedrin 1:2 (Zuckerman ed.)

1. תוספתא סנהדרין (צוקרמאנדל) א:ב

R. Elazar ben Ya'akov said—what does the verse teach in saying, **one who steals and blesses spurns God**? They constructed a parable—to what is this matter similar? To one who stole a *se'ah* of wheat, ground, baked, and separated *hallah* from it and fed his children. How could he bless? This one doesn't bless, rather he spurns! On this it says, **one who steals and blesses spurns God**.

ר' אליעזר בן יעקב אומר מה תל' לומר **ובוצע ברך ניאץ י"י**. משלו משל למה הדבר דומה לאחד שגנב סאה של חיטין טחן ואפאן והפריש מהם חלה והאכיל לבניו- היאך זה מברך? אין זה מברך אלא מנאץ! על זה נאמר **ובוצע ברך ניאץ י"י**.

2. Talmud Yerushalmi *Hallah* 1:5

2. תלמוד ירושלמי חלה א:ה

It is taught—It is forbidden to bless on stolen *matzah*. R. Hoshaya said—in keeping with, **one who steals and blesses spurns God**.
R. Yonah said—this is said in the beginning, but in the end, doesn't he owe him money? R. Yonah said—an *aveirah* cannot be a *mitzvah*. R. Yossi said—a *mitzvah* cannot be an *aveirah*. R. Hila said—**these are the mitzvot**. If you do them like they are commanded, they are *mitzvot*, if not, they are not *mitzvot*.

תני- מצה גזולה אסור לברך עליה.
א"ר הושעיא על שם **ובוצע ברך ניאץ ה'.**
א"ר יונה הדא דתימא בתחילה אבל בסוף לא דמים הוא חייב לו. רבי יונה אמר אין עבירה מצוה. רבי יוסי אמר אין מצוה עבירה. א"ר הילא אלה **המצות** אם עשיתן כמצותן הן מצות ואם לאו אינן מצות:

3. Talmud Bavli Bava Kama 94b-95a

3. תלמוד בבלי בבא קמא צד:צ-ה.

Our Rabbis taught (in a *baraita*): Robbers and those who lend money with interest who have returned, we do not receive [restitution] from them, and one who does take from them—the Rabbis are not pleased with him. Rabbi Yohanan said: this *mishnah* was taught in the days of Rabbi, as it is taught, There was a story of a man who sought to do *teshuvah*. His wife said to him, "Idiot! If you do *teshuvah*, even your belt isn't yours!" And he was prevented from doing *teshuvah*. At

תנו רבנן: הגזלנין ומלוי ברבית שהחזירו - אין מקבלין מהן, והמקבל מהן - אין רוח חכמים נוחה הימנו. אמר רבי יוחנן: בימי רבי נשנית משנה זו; דתניא: מעשה באדם אחד שבקש לעשות תשובה, א"ל אשתו: ריקה, אם אתה עושה תשובה, אפילו אבנט אינו שלך! ונמנע ולא עשה תשובה; באותה שעה

that time they said, the robbers and usurers that have returned—we do not accept [restitution] from them, and one who accepts from them, the Rabbis are not pleased with him...We learn: Concerning the stolen board which one has built into a house—he should take its value in money because of the law for repenters.	אמרו: הגזלנין ומלוי רביות שהחזירו - אין מקבלין מהם, והמקבל מהם - אין רוח חכמים נוחה הימנו...ותנן: על המריש הגזול שבנאו בבירה - שיטול דמיו, מפני תקנת השבים!
---	---

4. Talmud Bavli Sukkah 31a	4. תלמוד בבלי סוכה לא.
This old woman came before Rav Nahman, she said to him—The Reish Galuta and all of the rabbis of the Reish Galuta are sitting in a stolen <i>sukkah</i> . She screamed, but Rav Nahman didn't heed her. She said to him—A woman whose father had 318 servants is screaming before you and you don't heed her?! Rav Nahman said to her—she is a squawker, and she only has rights to the cost of the lumber. Ravina said—the Rabbis made an enactment regarding this stolen <i>sukkah</i> beam like the enactment of a house-beam.	היא סבתא דאתאי לקמיה דרב נחמן- אמרה ליה ריש גלותא וכולהו רבנן דבי ריש גלותא בסוכה גזולה הוו יתבי- צווחה ולא אשגח בה רב נחמן. אמרה ליה איתתא דהוה ליה לאבואה תלת מאה ותמני סרי עבדי צווחא קמייכו ולא אשגחיתו בה?! אמר להו רב נחמן פעיתא היא דא ואין לה אלא דמי עצים בלבד. אמר רבינא האי כשורא דמטללתא דגזולה עבדי ליה רבנן תקנתא משום תקנת מריש.

Questions/Guidelines:

Perpetrator:

Is the perpetrator still alive? Is enabling his Torah going to give him more access to victims. Will it give him more honor and thereby dishonor God's name?

Victim:

Is the victim still alive? Is the encounter with this Torah going to cause her pain and/or be triggering? Is the teaching of this Torah going to be perceived by the victim as a legitimization of the crime against them?

The Torah Itself:

Is the content of this Torah saturated with/characterized by the sins of the person who produced it? Can there be a core that is pure while the outside is tainted?

The Consumer:

Do I feel comfortable supporting this person? Am I successfully extracting the fruit from the peel? Is accepting this Torah into my life having a corrupting influence on my integrity?

Questions NOT to Ask:

- Is this Torah meaningful to me? Do I find it spiritually valuable?
- Would it be a loss of some kind if this Torah were not in the world? Do I think of this work as "irreplaceable?"

